

Sygn. akt IV Ca 599/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2019 roku

Sąd Okręgowy w Płocku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący – Sędzia Katarzyna Mirek - Kwaśnicka

Sędzia Małgorzata Szeromska (spr.)

Sędzia Joanna Świerczakowska

Protokolant: Katarzyna Lewandowska

po rozpoznaniu na rozprawie 18 września 2019r. w P.

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko R. P. (1)

o ustalenie

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Płocku z 14 marca 2019 r.

sygn. akt I C 1709/16

1. oddala apelację;

2. zasądza od J. K. na rzecz R. R.- P. kwotę 600 (sześćset) złotych powiększoną o podatek VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej pozwanej przez adw. B. Z. w II instancji.

Sygn. akt IV Ca 599/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Płocku wyrokiem z 14 marca 2019 r. oddalił powództwo J. K. skierowane przeciwko R. P. (2) o ustalenie, że pozwana jest zobowiązana do ponoszenia opłat eksploatacyjnych związanych z zamieszkiwaniem w lokalu położonym w P. przy ul. (...). Sad Rejonowy uznał, że powódka nie ma interesu prawnego w rozumieniu art. 189 k.p.c. w wytoczeniu powództwa o ustalenie.

Apelację od tego orzeczenia złożyła powódka, zaskarżając wyrok w części dotyczącej oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów, zarzucając:

1. naruszenie art. 189 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że powódka nie ma interesu prawnego w ustaleniu, że pozwana na podstawie umowy darowizny zobowiązana jest do ponoszenia opłat eksploatacyjnych związanych z zamieszkiwaniem w lokalu, albowiem ma możliwość dochodzenia roszczeń regresowych;

2. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób niewszzechstronny i uznanie, że koszty ogrzewania i energii elektrycznej obciążają powódkę jako obdarowaną, podczas gdy osoba uprawnioną z tytułu ustanowienia służebności jest pozwana.

Apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Ponieważ Sąd II instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego ani nie zmienił ustaleń faktycznych Sądu I instancji, a w apelacji nie zgłoszono zarzutów dotyczących tych ustaleń, uzasadnienie orzeczenia zawiera jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej, stosownie do treści art. 387 § 2¹ k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja jest niezasadna, a jej zarzuty chybione. Sąd Okręgowy podziela i uznaje za własne ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy. Ocena prawna braku interesu prawnego powódki w wytoczeniu powództwa o ustalenie jest trafna.

Odnosząc się do pierwszego zarzutu apelacji stwierdzić należy, że nie może budzić wątpliwości, że powódka ma interes prawny w ustaleniu, iż pozwana powinna ponosić koszty utrzymania mieszkania. Nie taka też była przyczyna oddalenia powództwa. Powództwo zostało oddalone z uwagi na brak interesu prawnego powódki w wytoczeniu powództwa o ustalenie stosunku prawnego, a to jest zupełnie odmienna kwestia. Na gruncie art. 189 k.p.c. utrwalone i jednolite jest orzecznictwo, że nie ma interesu prawnego ten, kto może poszukiwać ochrony prawnej w drodze powództwa o zasądzenie świadczeń pieniężnych, o ile są one wymagalne. Powódka może realizować swój interes prawny w drodze powództwa o zasądzenie od pozwanej świadczeń regresowych z tytułu uiszczonych opłat za korzystanie z mieszkania, z materiału dowodowego wynika bowiem, że powódka wzywana przez spółdzielnię mieszkaniową, dokonała zapłaty. W toku rozpoznania sprawy o świadczenie sąd zobowiązany jest ustalić (jako przesłankę rozstrzygnięcia), która ze stron procesu zobowiązana jest do ponoszenia tych kosztów. W procesie tzw. regresowym stan niepewności co do tej kwestii zostanie usunięty. Gdyby powódka nie zapłaciła należności na rzecz spółdzielni, wówczas wzywana przez nią do spełnienia świadczenia miałaby interes w wytoczeniu powództwa o ustalenie, aby stan niepewności usunąć. Możliwość wytoczenia powództwa o świadczenie powoduje brak interesu prawnego w wytoczeniu powództwa z art. 189 k.p.c.

Skoro powództwo w rozpoznawanej sprawie zostało trafnie oddalone z uwagi na sam brak interesu prawnego w wytoczeniu powództwa, nie ma podstaw do dokonywania merytorycznej oceny na której ze stron ciąży zobowiązanie do ponoszenia kosztów utrzymania lokalu mieszkalnego, zatem nie ma potrzeby odnoszenia się do zarzutu sformułowanego w punkcie drugim apelacji.

Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy oddalił apelację jako niezasadną na podstawie art. 385 k.p.c., rozstrzygając o kosztach procesu na podstawie art. 98 k.p.c.